

A. Baranov: Svět je na pokraji „všeobecné bitvy“ mezi Západem a Východem: politická předpověď pro rok 2024

- CZ24 News | 29. prosince 2023

SVĚT: Zásadní rozpory se stále prohlubují, zlomové linie získaly civilizační charakter - schyluje se ke globální bitvě mezi Východem a Západem.

V roce 2023 v zeměkouli cosi příliš hlasitě zapraskalo – to se za posledních sto let stalo pouze před světovými válkami, které změnily osud celého lidstva. Je čeho se obávat: na Ukrajině dochází k rozsáhlým střetům mezi pravidelnými armádami vybavenými nejmodernějšími zbraněmi, mezi Amerikou a Čínou roste napětí kvůli Tchaj-wanu, houstne a nakonec se rozhořel konflikt mezi Palestinci a Izraelem, který se rozlehl daleko za hranice regionu.

Zdálo by se, že dál to nemůže jít Ale hluboce zakořeněné rozpory se stále rozšiřují, zlomové linie získaly civilizační charakter – schyluje se ke globální bitvě mezi Východem a Západem. A jak se zdá, kolektivní Západ se rozhodl vyhlásit v roce 2024 válku těm, kdo podle jeho názoru ohrožují jeho titul pána světa, který jim byl přidělen.

Dojde v Bílém domě k předčasnému střídání stráží?

Klíčovou událostí příštího roku budou americké prezidentské volby. Světový řád bude v sázce, protože majitel Bílého domu bude muset dokázat, že americká moc se nehroutlí a autorita země neochabuje, jak se mnozí domnívají. Použijí se osvědčené argumenty – dolary a vojenský kyj. Ale v čích rukou to skončí?

Chudák Joe Biden se nám před očima zhoršuje, ale je nucen sehrát zjevně nesnesitelnou roli. Druhý termín pro něj odpovídá cestě na hřbitov.

„Je možné, že Bidenův čestný odchod do důchodu bude organizován již v dubnu až květnu,“ domnívá se **Andrej Sidorov**, děkan Fakulty světové politiky Moskevské státní univerzity. „Potom podle zákona na jeho místo nastoupí současná viceprezidentka Kamala Harrisová, jejíž rating je již nyní před prezidentovým. K volbám půjde ona, demokraté prostě nebudou mít čas jmenovat nikoho jiného ve zbývajícím volebním období.

Harrisová je skutečný dar. Nezáří inteligencí, zahraniční politice moc nerozumí, ale má sklony k nespoutanému doktrinářství. A v cestě za vítězstvím jí stojí noční můra demokratů zvaná Donald Trump. Stratégové z americké administrativy již nyní dělají vše pro to, aby ho ze závodu vyřadili. Používají usvědčující důkazy, stíhání, právní kličky (řada států mu zakazuje účast v primárních volbách). A nelze vyloučit ani fyzickou likvidaci – existovaly precedenty.

„Moje prognóza: Trumpovi nebude umožněno zúčastnit se voleb, nebo se opět pokusí „vyladit“ výsledky,“ říká politolog a amerikanista **Alexander Domrin**. „Pak se ale mohou v zemi začít dít věci, vedle nichž bude útok na Kapitol před třemi lety vypadat jako dětská hra.“ A Washington pak rozhodně nebude mít čas na vnější problémy.

Ostrov napětí

Ve Spojených státech bude prezident zvolen až v listopadu a na Tchaj-wanu – za dva a půl týdne. A

podle všeho to bude kandidát z proamerické Demokratické pokrokové strany, současný viceprezident Lai Qingde. Je horlivým odpůrcem Číny, káže mnohem tvrdší kurz než odcházející prezident Tsai Ing-wen a nikdy se neunaví všude opakovat, že s podporou Spojených států dosáhne Tchaj-wan nezávislosti.

Peking z této vyhlídky není vůbec nadšený. A přestože Si Ťin-pching neuvedl žádná konkrétní data pro znovusjednocení s ostrovem, příchod „americké loutky“ k moci může toto datum přiblížit. Washington totiž nyní pravděpodobně začne pumpovat „kapesní“ režim v Taipei penězi a zbraněmi.

“ČLR pravděpodobně nezahájí vojenskou operaci, protože to hrozí přímým střetem se Spojenými státy,” říká orientalista-sinolog **Nikolaj Vavilov**, který situaci komentoval ve vysílání Rádía Komsomolskaja Pravda. – Peking s největší pravděpodobností vyhlásí Tchaj-wanu přísnou blokádu, nebo dokonce demonstrativně obsadí několik malých tchajwanských ostrovů. Mimochodem, může si pro začátek zatrénovat na Filipínách – s nimi také Číňané vedou konflikt o několik sporných ostrovů v Jihočínském moři.

Blokáda Tchaj-wanu zhroutí celosvětový obchod s pokročilými mikročipy (90 % se jich vyrábí na ostrově). Spojené státy a jejich spojenci se s tím nesmíří a logika konfrontace pak nevyhnutelně povede k horké fázi – postačí sebemenší jiskra. Američané to chápou, a dokud ještě mají zdroje, intenzivně se připravují.

Nafta bude opět vonět po krvi

Ale zdrojů je stále méně a Státy je tu a tam musí utratit. Stovky miliard nalité na Ukrajinu strategické vítězství nepřinesly. A nemohly ho přinést, jak je nyní Washington přesvědčen. Kyjev samozřejmě neopustí, ale řeka pomoci poteče mělce. Protože boj s Čínou (ve všech jeho aspektech, zejména ekonomických) si vyžádá biliony. Přitom administrativa nemá „kouzelný hrnec peněz“, jak řekl asistent americké národní bezpečnosti Jake Sullivan.

Troufám si tvrdit, že téma Ukrajiny v příštím roce postupně ustoupí do stínu globální politické agendy. Péče o Zelenského se společností Amerika se přesune do Evropské unie, která se již začíná hroutit.

A pak je tu věčný problém Izraele. Gaza hoří, Libanon se chystá vzplanout. Islamisty z Hamasu si vzalo pod křídla Turecko, které je členem NATO – wow, obrat! Jemenští Húsiové zastavili západní komerční dopravu v Rudém moři. Spojené státy tam vyslaly válečné lodě s rozkazem zničit potížisty. Již v lednu se dozvíme, zda byla tato objednávka splněna. Koneckonců za Húsíy stojí Írán, a to je Perský záliv – ropa, jejíž potřeba navzdory všem řečem o „zelené“ ekonomice jen roste.

Co bychom tedy měli očekávat?

„Musíme pokračovat ve hře na dlouhou trať, založenou výhradně na našich životních zájmech,“ domnívá se **Andrej Školnikov**, politolog a autor kanálu Geostrategist Telegram. – Až donedávna byl minimální program Západu ve vztahu k Rusku tento: odzbrojte ho a zamkněte v jeho hranicích. A maximálním úkolem bylo postavit ho proti Číně. Dopadlo to přesně naopak.

Nyní se snaží omezit Rusko novými sankcemi, zabránit dalšímu sbližování s Pekingem – zejména ve vojenské oblasti – a hlavně zastavit Rusy proklamovaný přechod k multipolárnímu světu, jehož myšlenku vítá stále více zemí.

Není třeba počítat s žádnými ústupky, nebo dokonce zdravým rozumem ze strany západních politiků, ať už se ve Spojených státech nebo v Evropě dostane k moci kdokoli. Rusko vždy představovalo politickou a morální alternativu k jejich modelu rozvoje. A už to tak zůstane.

AUTOR: Andrej Baranov

Překlad: Vladi/Blog Myslenkyocemkoli

[ZDROJ](#)